

Na Japonce!

I.

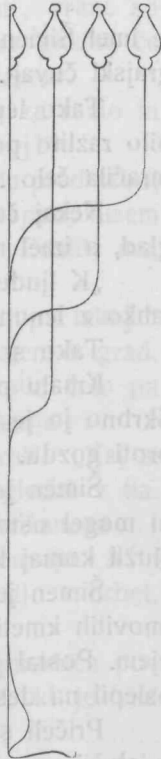
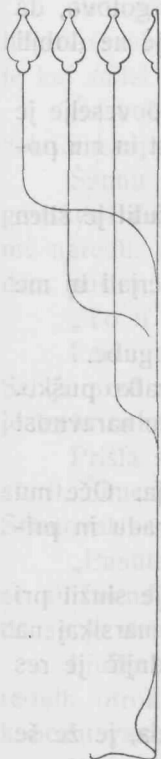
Boris velik je junak,
to se mora reči:
zna pogumen in krepak
več kot hruške peči!

Zna od ene tja do sto
in nazaj že šteti,
da ni sedlo za oko,
zna ti razodeti.

Torbico da preko ram,
zna lepó se vesti,
pa jo mahne čisto sam
v šolo tja po cesti.

Naj bo dan in bodi mrak,
šel bi tja po svetu,
le v slovo poljub gorak
mami in očeta!

Pest je njemu čvrsta — o! —
in oko je jasno,
če bi kaj mu hotel kdo,
pa zavpil bi glasno.

II.

Govorili so ljudje
o krvavem boji.
Borisu vzigra srce,
misli v glavi svoji:

„Brž na pot odpravim se,
kjer se kri pretaka,
v bojni red postavim se,
strah me ni junaka!“

III.

Lahko je sladkati se,
če so polne hruške,
a ne da streljati se,
če ni v roki puške.

Boris se pregleda ves,
pa nikjer ni cevke,
in da si prežene kes,
žvižga si popevke.

Žvižga si na glas tako:
„Sami se vojskujte,
ako vam je že hudó,
pa lepo mirujte!“

E. Gangl.